

jevega prekopa do Živinozdravniških ulic. Za nabrežje ob Prulah, ki bode široko od 18—37 m ter imelo smer proti dolenjskemu kolodvoru, merodajna bode fronta Sirnikove hiše in vogal posestva prof. Ziakowskega. Smer Sv. Jakoba nabrežja (širina 9—22 m) bode pravokotno na Trubarjeve ulice, katere se imajo razširiti na 26 metrov ob meji Virantovega vrta. Francovo nabrežje imelo bode širino 12 m ter bode paralelno z uravnano Ljubljano. Šolski drevored razširil se bode pri Francovem mostu tako, da bode vogal pri „Kresiji“ 12·20 m oddaljen od sedanjega obrežja zidu; sicer pa bode za smer merodajna fronta semenišča in kot Mahrove hiše. Poljanski nasip imel bo širino od 12 do 38 metrov; nabrežje ob Grubarjevem prekopu od domobranske vojašnice do klavnice dobi 12 m širine.

Florijanske ulice in Karlovska cesta, obe v sedanji dolžini, razširita se na 12 metrov. Od št. Jakobskega trga do Zvonarskih ulic projektovana je nova 12 m široka ulica, isto tako od Zvonarskih ulic do Grubarjevega prekopa paralelno z nabrežjem ob Prulah; mej tem obrežjem in Karlovsko cesto projektovane so tri ceste — srednja kot nadaljevanje Opekarske ceste. Zatiške ulice se imajo preložiti tako, da bode za smer merodajen vogal redutnega poslopja. Lingerjeve ulice razširijo se na 12 m, mej licealnim poslopjem in tako imenovano glavno stražnico pa se otvori nova 14 m široka cesta od Valvazorjevega trga do šolskega drevoreda.

Mej Streliškiimi ulicami, Gruberjevo in Poljansko cesto projektovane so tri vzdolžne in štiri prečne ceste in sicer poslednje ob meji Eisljevega in Schreierjevega posestva, ob otroški bolnici, ob vzhodni meji Dečmanovega posestva in mej Lichtenthurnovo sirotišnico in Marijanom. Tudi vzhodno od Gruberjeve ceste projektovanih je nekoliko novih cest, isto tako tudi onkraj tiru južne železnice na levi strani Dunajske ceste. Pri tej priliki bodi omenjeno, da se bode prostor za novo jezuvitsko cerkev določil najbrže na Poljanskem trgu, kamor bi vsekako bolj spadala, nego li na prostor nasproti otroški bolnici, kakor je bilo prej projektovno.

Enketa, ki je bila sklicana v presojo regulacijskega načrta, bavila se je tudi s premestitvijo pokopališča, ki bode prej ali slej neizogibna, ker bode okolo sedanjega pokopališča nastal delavski del mesta. Enketa izrekla je nujno željo za premestitev pokopališča v zdoljnji del Udmata in Sela, vendar se pri regulacijskem načrtu premestitev pokopališča še ni vzela v poštev, ker se najbrže ne bode mogla izvršiti v bližnji prihodnosti; v to svrho treba bode še dolgotrajnih obravnav.

V predstojećih vrsticah naveli smo glavne točke regulacijskega načrta, ki bode občinstvu kmalu pristopen, ker ga bode mestni magistrat dal litografično pomnožiti in ga bode potem dobiti potom knjigotržtva.

Obrtnijske raznoterosti.

Premogov prah. Skušnja uč, da je mnogo nesreč v premogovnikih. Če se ta prah užge, nastane grozna eksplozija, posebno če so še vnetljivi plini v jami. Premogov prah se vname le ob močnem plamenu, posebno ob plamenu, ki nastane pri razstreljevanju skal. Ob plamenu svetilnic se ta prah navadno ne vname. Nesreče v premogovnikih bi se skoro povsem odpravile, ko bi se opustilo razstreljevanje po premogovnikih. To je vsekako težavno v premogovnikih s trdim kamenjem. Mnogo se pa doseže že, če se premogov prah večkrat odpravlja iz jame in ne rabita za razstreljevanje razstrelila, ki dajo močno plame, kakor črni smodnik.

Deželni odbor štajerski in nova lovska postava.

(Konec.)

V krajih tedaj, v katerih je zajec škodljiv, ga sme lovski najemnik vse leto streljati, drugim pa, katerim dela škodo že kjerkoli, se velikodušno in milostno dovoljuje, da ga smejo, ako se jim ljubi, loviti v zanjke — streljati pa ga Bog ne daj! Najbolje bode pač kazalo, da si posestniki omislijo take zanjke, kakoršne imajo konjederči, kadar lovijo pse, ter potem tako oboroženi naredo kar v celem okraju gonjo na zajce, mogoče, da jih tako polove ali jih pa vsaj preženo v drugi okraj, kjer niso več škodljivi. To bode gotovo prav veselo in kratkočasno in stavimo, da vsaj nekaj najhujših požeruhov kar od strahu pocepa! Te gonje pa se mora udeležiti vsakateri, ker drugače mu ni pomagati, kajti za škodo, katero mu naredi zajec, tudi po novi lovski postavi ne dobi nobenega povračila.

Človek bi se tem določilom skoraj smejal, ako bi stvar ne bila tako resna. Glas štajerskih sadjarjev, ki so že leta in leta prosili pomoči proti zajcu, se je popolnoma prezrl in udušil. Sadna drevesa pri tej visoki gosposdi nimajo nobene vrednosti; kakor dozda, tako se tudi še zanaprej izročujejo brez vse milosti ostrim zajčjim zobom. Ako je tedaj sadjarstvo brez pomena in brez vrednosti, zakaj pa se vsako leto tisoče in tisoče goldinarjev žrtvuje sa sadjerejsko šolo v Mariboru in Grotten-dorfu, katere mora plačati ljudstvo? Tudi je čisto nepotrebno, da se na deželne stroške nastavljajo sadjerejski potovalni učitelji.

Zato se pa tudi ni prav nič čuditi, ako le-ti učitelji pri svojih predavanjih dostikrat nimajo skoro nič poslušalcev. Kako se pa naj vendar kmet navzame in navduši za stvar, in bodi si, da je še tako koristna, ako ve, da mu lahko zajec brez vse odškodnine v eni noči uniči delo in trud od večih let? Zajcu se naj tudi še zanaprej prizanaša na škodo kmetijstva, in na škodo narodnega blagostanja. In vse to najbolj radi tistih, ki pri lovu iščejo zabave in kratkočasje, le tem na ljubo je deželni odbor izdelal ta izborni načrt nove lovske postave. Zabava, kratkočasje nekaterikov je tedaj pri teh gospodih